

Передплата

«РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми вареш: а не возьмеш милоста і нирі не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5 1/2 год. пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщина). Експедиция місцева в Агеєвці Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи зберігає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошені звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надслімі» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Російська державна дума.

(+) Ледво два тижні ділить нас від сеї многоважної хвилі, в котрій має зібратися в Росії перша державна дума. Весь світ і все населенє російського царства вижидає з незвичайною цікавістю сеї події. Але може з ще більшою цікавістю вижидаємо ми сеї хвилі, позаяк там буде важити ся доля далеко переважної частини українсько-русского народу. Ще перед роком ніхто не сподівався, щоби подія в російській царстві постунала так скорою ходою, що там, де так розвельможила ся була самовлада і всемогутче чиновництво, вийде в житє перше законодавне тіло в європейськім розуміню сего слова. Не так ждало ся, а так еклало ся. Справді маніфестом з 30-го жовтня 1905 об'явив цар свою волю, щоби в Росії вибрано дійсну державну думу.

Але як небудь з покликанєм до жатя першої державної думи розбудили ся в населеню російського царства надії на красну долю, то при всіх тих сподіванях виривають заравом і тривожні сумніви, чи справді ся дума вийде в житє, чи не постигне її лиха доля? А сумніви сї насують ся з огляду на дотеперішній вислід виборів. Вправді вибори ще не покінчені, бо доперва 3-го мая будуть они довершені, одначе хоч сї вибори відбувають ся під страшним гнетом і самоволею Дурнова, всеж таки дотеперішній їх вислід видає далеко переважну більшість конституційно-демократичну, зложену з найспосібніших людей, готових до рішучої боротьби з царською самовладою і чиновництвом. Побіч сего величезного сторонництва конституційно демократичного стане поважне числом селянське сторонництво, а всі інші правительству прихильні живля щезають зов-

сім сувороти могутної переваги тамтих. Конституційні демократи або кадети, як їх названо від початкових букв назви їх сторонництва, будуть разом з селянським сторонництвом змагати до уладженя селянських, шкільних і судових відносин побіч наглядун над державним бюджетом.

Та величезна перевага живел в державній думі против правительству справляє чимало клопотів сему останньому і задлятого виривають з одного боку вісти про можливе уступленє Дурнова, з другого знов, що правительством відрочить відкритє або зараз після відкритя думи пішли її домів, або розв'язє. Ся остання вість вказує на те, що чиновництво і самодержавіє, котрому повело ся страшними способами, кнутом, оружем, тюрмою і шибеницею пригнобити вольнодумного духа в російськім населеню, добуває судорожно ще останніх сил, щоби перевести боротьбу з державною думою.

Одначе останні події показують, що система Пльбого, так видосконалена Дурновом, не має вже успіху певного. Досить пригадати, що найбільше гнобителство не змогло злякати конституційних демократів при виборах в Москві і Петербурзі та деяких інших місцях, досить екавати на те, що грізні орудя Дурнова надають жертвою местників, котрі не пускають безкарно нелюдского знущаня лютих тиранів.

Може бути, що правительством піднесе свою грізну руку і проти державної думи, осьмілене останними успіхами фінансових операцій на заграничних торгах грошевих, може бути, що навіть не скликало би вибраних в перший раз послів. Одначе се правительством відчує дуже добре, що обіцянки даної царським маніфестом з 30 жовтня не можна на довго відрочувати без небезпечі грізної революції. Се відчуває вже сам Дурново, що часи

самовлади і самоволі чиновництва уже минають. Може бути, що зараз в першій хвилі, коли опорна більшість зустрине ся з правительством, се останнє скоро відрочить або розв'язє думу, бо оно зовсім чого иншого бажає, як такі визначні провідники конституційних демократів, як Родичев, Шипов, Петрункевич і ин. Алеж сї провідники виразно і рішучо заявляв, що они не будуть робити обструкції, але бажають позитивної роботи. Отже хоч би правительством навіть хвилево згнобило і державну думу, то єму не поведе ся вже перечеркнути царского маніфесту з 30 жовтня, не поведе ся придусити сего вольнодумного духа в російській єсенійности, котрий рве ся до иншого ладу як тепер. А скоро перегадом ся ідея побідить, тоді і українсько-русскому народови заясніє сонце красної долі і волі.

За приміром Мадярів.

Компроміс угорської коаліції з Коронною став предметом інтерпеляцій демократичних сторонництв в австрійській державній раді, та за те він пристав до вподоби шляхоцким фєвдалам по сій стороні Литави. І они раді би розв'язати квестію виборчої реформи на тій дорозі, на яку она зійшла в Угорщині. Звіснож, там приняла ся коаліція перевести вибори до сойму і в тім соймі перевести виборчу реформу з забезпеченєм національної угорської ідеї.

Чи ж не гарна се перспектива на змодифікованє і ограниченє загальности

Портрет Мазепи

в замку в Підгірцях

(до ілюстрації).

Подав

Богдан Барвінський.

(Дальше).

Слова Лазаревського про два портрети Мазепи в підгорецькім замку вимагають провірки. Найновіший каталог сего замку Крузьцького: »Zamek w Podhorcach (Biblioteka Powszechna Zukerkandla, Złoczów) зладжений 1894 р., виказує на с. 79 тільки оден портрет Мазепи: »Mazepa hetman ukraiński, kopia«, число інвентаря 302. Сей портрет находить ся нині в »Салі жовтій«. Про портрети »Салі жовтої« пише Przyłęcki на с. 12. »W r. 1786 było tu 8 obrazów, teraz (в сего часах, писав 1838 р.) są tu portrety« такі а такі. Про портрет Мазепи в тій салі нема згадки. Портрет Мазепи виказав Przyłęcki (с. 11) в »Ізбі столовій« (в теперішній »Збройні«), в якій одначе нині нема такого портрету (Крузьцький с. 57—

65). Пишучи про долинні покої замку, подає Przyłęcki (с. 17): »Na dole pokojów sklepionych mieszkalnych było w r. 1768 ośmnaście... Teraz w dolnych pokojach... są te obrazy« і між иншими вчисляє під ч. 9. портрет Хмельницького, під ч. 10. портрет Кароля XII, шведского короля, під ч. 11. портрет Мазепи. Таких портретів на долинні в підгорецькім замку нині нема (Крузьцький с. 48—51). Слова Przyłęckiego »teraz« повинні значити отже, що портрет Мазепи, який був перше в »Ізбі столовій« (с. 11), за єго часів уміщено на долинні (с. 17), подібно як перше в »Салі жовтій« було 90 образів, а за єго часів инші, які він вчисляє (с. 12). Мазепу з долини перенесено опісля до »Салі жовтої«. (Крузьцький с. 79), а Хмельницького і Кароля XII. до »Передпокою лицарської салі« (Крузьцький с. 55), отже до покоїв зовсім инших. Такі переносини тих портретів, особливо Мазепи, були і за часів Przyłęckiego, і він се неясно зазначив словом »teraz« (с. 17), що впровадило Лазаревського в блуд і він здогадував ся хибно,

що в Підгірцях є два портрети Мазепи. Я оглядав 1897 р. тільки оден портрет, сей оден виказаний у Кричинського. Від »Центрального Заряду дібр Кн. Р. Сангущка« маю відомість, що в Підгірцях є тільки оден портрет Мазепи.

Сей портрет Мазепи мальований олівними красками публікую тепер у вісім літ після сего, як бажання опублікованя єго висловив пок. Лазаревський. Фотогра-

і рівності голосованя до тої степені, щоби інтереси пануючих верств і пануючої нації були вповні забезпечені? Чому ж би се не мало статися і в Австрії, тим більше, коли сам президент міністрів подає до того нагоду через своє предложене парламентаризації кабінету!

Бар. Гавч зробив іменно предложене провідникам сторонництва, явившим ся у него на конференції, щоби теперішній урядничий кабінет спарляментаризувати через перенятє деяких так провідниками партий, бажаючи тим способом улекшити собі порозуміне з партиями що до реформи виборчої. Тимчасом шляхта прийняла зовсім инакше сю справу, як ми се вже вчера зазначили, наводячи характеристичну розмову гр. Дідушицкого з редактором Politische Corresp.

Зі згаданої енуціяції голови польского коло виходить, що бар. Гавч бажає тільки управителів міністерств, які не є міністрами, заступити членами державної ради, а шляхта схотіла би поза особою бар. Гавча, який має сильне становиско супротив Корони, не оставити ні сліду по теперішнім кабінеті і єго політичній програмі. Передовсім малоб се відносити ся до міністра, внутрішних справ гр. Біляндт-Райдта, автора виборчої реформи. По єго уступленю не було би потреби і приймавня підстави до виборчої реформи заключаючої ся в загальнім і рівнім голосованю. Тоді вже на мадарский спосіб можна би, оставляючи для позору загальність голосованя, прикрийти реформу до потреб і бажань верховодячих сторонництва, з яких лона увійшли би представителі до кабінету.

Та всеж таки се наслідуванє мадарскої коаліції, яке вже і так проявляє ся в заповідженій скрайній опозиції против виборчої реформи, не піде так успішно, бож і австрийські відносини ріжнять ся богато від угорських під добу, де національна квестия угнетених народів еще не розвинула ся, а партия угорскої незалежности обнимає здебільше майже весь угорский народ. В австрийській часті держави жадна партия і жадна національність не може набрати такої переваги, щоби не потребувала оглядати ся на другу, і не може мріти о жаднім

фічної знимки сего портрету уділив ласкаво професор університету і кустос «Музею ім. гр. Дідушицких» у Львові Д-р Гадачек. З сеї фотографічної знимки зладив геліографію львівский ритівник Шапіра. Число інвентаря 302, старше, наліплєне в долішнім розі з лівої сторони портрету і новіше, в горішнім розі з лівої сторони, на геліографію пропущене. Портрет оправний в рами, відбиті також на геліографію.

Позаяк новішими часами я сего портрету особисто не оглядав, подаю єго подрібний опис на основі інформацій, які зволили ласкаво уділити професор Гадачек і «Центральний Заряд дібр кн. Р. Санґушка», сей останній в листі з 21/IV 1906 на основі вказівок д-ра Копера, директора «Muzeum Narodowego» в Кракові, що в тім часі перебував в Підгірцях. Почуваюсь до обовязку зложити їм прилюдну подяку за сі інформації, як рівнож ще проф. Гадачкови за уділенє фотографічної знимки.

полагодженю ситуації в дорозі компромісу, опираючого ся на взаїмних уступках та толеранції. Се глибоке пересвідченє, яке з нагромаджуючими ся трудностями взаїмних претенсій, мусить вкінці дозріти між сторонництвами австрийского парламенту, може тільки допомогти теперішньому правительству довести кораб виборчої реформи до безпечної пристани.

3 наших кольоній.

Дуже сумний образок несолідарности наших канадійских фармерів і браку почутя просвітної потреби подає в америк. «Свободі» п. Романюк з Ліле Альта в Канаді.

Наш руский народ — пише дописуватель — розсипаний великими масами по цілій Канаді. Усюди їх найдеш. Та на жаль мушу сказати, що так марно проминає їх житє, що дивлячи ся на ту їх нужду і темноту — страх збирає чоловіка... Наш народ не дбає ані о школи ані о товариства — взагалі о нічо, що відносить ся до просвіти. Та на мою думку, Канада не є добра для наших людей. Приїде наш чоловік до Канади і вже поза плуг нічо єго не обходить. Школи єму не треба, взагалі нічо, що би єго думку порушило. А журить ся тільки о то, щоби мав фарму, а до фарми аби був плуг, віз, параконий і т. д. І він уже господар на цілу Канаду! А если би хтось прийшов до єго дому, та сказав єму, що нам треба заложити або школу або що иншого подібного тому, то він ти скаже, що то усьо на нич. Ще виганьбить, кажучи: «Ади, прийшов до хати, та хоче мені розуму давати, як я маю своїм житєм комендерувати». А якби ще єму спінув, щоби зволив дати цента на яку поучаючу просвітну книжочку або газету, то він ти зараз відгукне: «або мені не приходять листи від компанії, аби я платив за косарку (або) за жнивярку? І без книжки або газети я маю де гроші подіти». А наприклад, если би знайшов ся який Русин доброї волі і охоти і хотів між своїми людьми заложити я-

кийсь корисний бизнес, то усі як зачнуть єму завидувати: «о, диви який ми, хочє паном межи нами бути». І замість щоби єго (значить свого) спомагати, то оминають єго і підуть до чужого, до Англіка або до Німця, а до свого ні. Завидно єму, що свій чоловік міг чимсь иншим займатись крім джагана і плуга. Тому і не допустить до того! А чужі народи мають з наших Русинів величезні доходи. Всему тому причина наша темнота. Если би наш нарід був просвічений, був однакового серця і однакової думки і однакових намірів, то міг би перевисшити другі народности і стати на першій місци — перед усіма. А так що?

Ту згадаю еще одно: П. Яким Д. Кравець задумав одно сьвяте діло: підніс проєкт заложити для наших людей Товариство «Самопоміч». Оно уже давно могло би було заложити ся. Та брак до сего добрих патриотичних людей. От, кобито наші люди покинули свої гидкі обичаї і сварки і зійшлись мирно до купи, то скоро могли би заложити і Тов. Самопоміч і другі ще товариства і читальні і школи. Тоді у всіх справах малоб де нараджувати ся тай спомагати себе і материяльно і духово. Тай не находились би тоді усе на заднім кінци. Але до сего треба стати иншими ліпшими, не такими як то суть пепер.

І може справді п. Романюк зі щирости, щоб послужити загальній справі, надто песимістично представляв ті відносини. Такі відрадні прояви, як основанє «Самопоміч», збувають ся і деінде в широкій Канаді. Ось з Сіфійон в Манітоті доносять, що там отворили дня 19. марта с. р. читальню ім. Тараса Шевченка.

На початок вписалось 47 членів. Уряд читальні такий: Федор Фаріон голова; Орест Жеребко заст. голови; Никола Колцун касиєр; Георгій Махній секретар; Яків Гаруцкий і Федор Меренчук виділові; Павло Потоцкий бібліотекар; Онуфрій Пробіжанський заступник бібліотекаря.

Члени нашої читальні вже почали будувати «Народний Дім», в котрім буде містити ся «Читальня», а в нїм будинок

Опис портрету Мазепи в Підгірцях, що походить від «Центрального Заряду дібр кн. Р. Санґушка», за який підписаний п. Беднарск й, є відповідію в листі з 21/IV 1906 на лист мого батька Олександра до згаданого заряду з 17/IV, де був поданий зладжений мною квестіонар що до Мазепино портрету. Інформації, як сказано, подані після вказівок д-ра Копера.

Портрет Мазепи (без рам) має 36 см. висоти, 29 см. ширини. Є то копія і походить з кінця 18 або з початку 19 ст. Імя копіста не відоме, не відомо рівнож з якого оригіналу копія зладжена. Також невідомо, яким способом дістала ся та копія до підгорецького замку, чи котрий із єго властителів казав її зладити для себе, чи її набув. Барва волося, вусів і бороди темно-брунатна. Проф. Гадачек подає, що „włosy rłowo-rude“. Барва лица сніда, очий синя (проф. Гад. називає очі синьо-зеленаві). Що до одежі, то по інформаціям висше згаданого Заряду дібр

кн. Р. Санґушка «do istniejącego już portretu (względnie kopii) domalowano różniej płaszcz (накинений на праве рамя) tudzież buławę koloru złotawego» (проф. Гад. описує булаву так: «Złota buława, bogato inkrustowana»). «Szata koloru bugaczkowego» (проф. Гад. подав тільки загально «bogata jasna szata»). На грудях у Мазепи плетений шнур.

Від себе мушу додати отсе. Волосє на голові Мазепи підголене в т. зв. чуб. Що не є се чуприна, можна переконатися з замітки 3.: «Чуб і чуприна. Замітка для істориків, малярів і акторів». (Записки Наук. Тов. ім. Шевч. т. 44, Miscell. ст. 3—5). Опис чуба тут на ст. 3. Для порівняня звертаю увагу на доданий рисунок, іменно другий з правої сторони (козак з чубом). Голова Мазепи о типовій формі трикутній, перекирвлена троха в праву сторону, лице подовгасте, ніс прямий, подовгастий. Чоло і лице поорані морщинами, з виразними слідами бурливого житя. Погляд очий сконцен-

скінчить ся п. Федор Фаріон відпустив нам одну станцію у своїм сторі на другім поверсі.

Члени читальні ухвалили спровести за 20 доларів книжок із старого краю, але щоби не було ані книжок релігійних ані против релігії, лише просвітних. Часописи і видавництва ухвалено пренумеровати із Америки: «Свободу» і «Читальню», а що до нашої читальні належить і кілька Поляків, то ухвалили щоб пренумерувати для них *Gazetu polsku* з *Chicago*, — а зі старого краю: «Свободу» і видавництва «Просвіта».

3 державної ради.

На початку вчерашнього засідани президент палати висказав співчутє з причини нещастє біля Везува і в Сан Франціско і просив о уповаженє посредством правительства переслати вирази співчутя італійському і американському правительствам. Відтак нововибрані послы пп. Баталія і Бреза зложили посольський обіт.

Між відчитаними внесеннями та інтерпеляціями були: внесенє пос. Сильвестра о вибір реґніколярної депутації з 6 членів палати панів і 18 членів палати послів для управильненя відношеня до Угорщини 4 інтерпеляцій: п. Пацака і тов., Странского і тов., Дершати і тов. і Гесмана і тов з домаганєм виясненя умови межі угорским правительством а Короною; пп. Еленбогена і Офнера в справі допущеня російської позички на австрійські ринки зі згляду на сумний стан російских фінансів. — Міністер торговлі предложив проєкт закона про поборюванє нечесної конкуренції. — Львівський суд домагає ся виданя пос. Брайтера в справі за обиду чести. — Пп. Мойса і Длужанський іменем польского кола славлять нагле внесенє за запомогу для погорільців Снятина. — Пос. Ебер ставить нагле внесенє в справі факультативного паленя моцїв; пос. Пешка в справі імпорту худоби з Сербії.

трований, притім сумний. В загальнім виразі лица бачу певне пригнобленє і не годжу ся з гадкою проф. Гадачка, який бачить в вигляді Мазени «*piespokojny duch, ironiczny usmiech wykrzywionu*». Лице в загалі симпатичне і як се вірний портрет Мазени (про те гл. низше), то не помилю ся, коли скажу, що на нїм відбита вся інтеліґенція сего безперечно найбільш осьвіченого, найбільш талановитого й найбільш свідомого своєї цілі українського гетмана. Мазена має на підгорецькїм портреті крім вусів ще й бороду. Се обставина важна й на неї звернув увагу в своїй розвідці пок. Лазаревский. Прибував отже новий портрет Мазени з бородою, тільки що она рівна, а не, як на Норбленівській гравюрі, роздвоєна в клини. Оскільки можна вносити, Мазені тут на тім портреті літ до 60-ти. Про сей портрет з не меншим правом можна сказати, що він зображає типове лице, як се сказав Лазаревский про Норбленівський. (Конець буде).

Пос. Ебер підперає своє внесенє в справі паленя моцїв, а міністер внутрішних справ Біляндт Райдт заявив в своїй промові, що жадана зміна може наступити в законодапній дорозі, однак привительство не уважає ві наглою справою, тимбільше що она противить ся звичаям і релігійному почутю найширших верств населеня. По кінцевій промові внескодавця відкинено наглість 67 голосами против 54.

Пос. Люеґер підпирив внесенє, жадуюче незаключуваня конвенції з Сербією що до торговлі худобою. Бесідник атакував при тім також і сербску армію. По промовах п. Хоца, Прашека, Гінтера, Пешка прийнято наглість 138 голосами против 32, а відтак і само внесенє.

Дальші наради перервано і приступлено до полагодженя формальних квестий, після чого замкнено засіданє, назначуючи слідуюче на пятницю.

Н О В І Н К И.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Артемона; римо-кат.: Клита і Маркила. — В п'ятницю: руско-кат.: Мартина; римо-кат.: Перегріна.

— **3 Кракова.** Концерт звісного руского бандуриста, д. Гната Хоткевича в Кракові відбуде ся в суботу, дня 28. цвѣтня в залах Читальні «Просвіти», Ринок, ч. 17, II. поверх. (Eleuterya). Концертант виголосить при звуках бандури деякі думи та відспіває кілька пісень козацких, історичних і побутових. Сподіємо ся, що наші земляки з Кракова та з околиці численно зберуть ся на той ориґінальний концерт, щоби послухати дорогого нашому серцю відгуку лицарської, давньої України. По концерті комерс і товариска забава. Початок о годині 8. вечер.

— **Продовженє загальних зборів** Товариства гімнастичного «Сокол» у Львові відбуде ся в п'ятницю дня 4. мая 1906 в льокалі «Сокола» при ул. Коперника ч. 9 о годині 7. вечер. На порядку деннім є: 1) Відчитанє протоколу з першої часті загальних зборів з 25. марца 1906. 2) Вибір старшини. 3) Вибір настоятелів вирав. 4) Вибір ревізійної комісії. 5) Внески і запити. — За старшиню: А. Будзиповский голова, В. Геринювич справник.

— **Посвяченє Преображенської церкви** (при «Нар. Домі») у Львові відбуде ся в неділю д. 29. с. м. Вступ до церкви того дня обмежений за білетами для цівтора тисячі осіб. Порядок богослужень є в скороченому отсей: В суботу в навечере посвяченя о 6. год. Вечерня з Литією, проповідь і Утренья. В неділю: о 7½ год. рано: мале водосвятє, прихід процесий з церкви Успенської, св. Юра, св. Параскеви і св. Ап. Петра і Павла; о 8. год. приїзд Є. Екс. Митрополита Шенцицкого і чин посвяченя церкви. В процесійнім поході докола церкви будуть йти в отсім порядку: Процесія Преображенської церкви, всі присутні в церкві вірні, товариства з прапорами, хори бурев «Нар. Дому» і Ставропігії, питомці духовної семінарії під проводом своїх настоятелів, університетский сенат, священники в епитрахілях, священники в ризах, капігули, латинський і вірменський архієрей з асистюю, рускі архієрей з асистюю, асиста сьвятителя Є. Ексц. Митрополита з митрополичим хрестом, сьвятитель Є. Ексц. Митрополит несучий св. Моцї, а за тим намісник, краввий маршалок, командант львівского корпусу, президенти державних і судових урядів, президент міста, члени совіта «Нар. Дома» і Старошігії, інші представителі властей і руских товариств. По чині посвяченя церкви слідє архієрейска служба Божа. В часі освяченя і св. Літурґії буде творити асистейцію військо.

— **Евангелиє на українській мові.** Першай

раз читано Евангелиє на українській мові в Росії на Великдень в Каменці подільским Ось що пише про се «Подолія» орган подільского священства. «Що року читав ся в перший день Великодних сьвят Евангелиє в кількох мовах. Але особливостю сего року було те, що крім старинних язиків, — латинського, грецкого і старославянського читано Евангелиє ще на двох живих мовах: російській і українській. По українски читав Евангелиє сам Владика Партеній. Глибоко вражаюче читанє Владика зробило на наповняючих храм Українців велике вражінє. Через цілий день при стрічах із знакомими і рідними тільки й було мови, що про читанє Евангелия на ріднім язичі. Після «Христос Воскрес» — «Во істинно воскрес» звичайно говорили: «Та був я в соборі, та чув я, як дуже гарно читав архієрей Евангелию на нашій мові; сьвяті слова Божого письма так й доходили до самого серця, так було щиро-мило і легко на серцю».

— **Дохід з податків в Австрії в 1905 році** Безпосередні податки в Австрії дали в 1905 р. вислід далеко ліпший, як надіялись і як то було в попередних роках; однак вислід посередних податків явив ся гіршим, виказуючи менші доходи як в 1904 р. Найбільший убуток, бо 2,849.868 К, виказує податок від пива. Причину сего треба шукати в краєвих оплатах, наложених на пиво, наслідком чого зменшила ся консумція пива. З тих самих причин зменшив ся також дохід з податків від горівки майже о 400.000 К. Дохід з податку від цукру підніс ся о незначну суму. Найбільший ріст виказує податок він нафти, з чого можна заклучити, що консумція нафти, особливо між селянським населенєм, постійно побільшиє ся.

— **Ювілейна вистава огородничо-пчільнич** устроювана заходами сполученого галицкого товариства для огородництва і пчільництва у Львові відбуде ся в часі від 28. вересня до 8. жовтня с. р. Кождий, що хоче взяти участь в виставі, повинен зголосити до дня 1. вересня свої окази і подати, кілько для них потреба місця. Зголошенє то тим потрібніше, що заряд товариства видасть каталог вистави. Нагороди будуть уділяти ся в почетних дипломмах, в дипломмах заслуги, признаї, в медалях золотих, срібних і бронзових, в похвальних листах і грошевих преміях. Всякі кореспонденції і пересилки треба адресувати; Секретар товариства для огородництва і пчільництва Т. Ніґер, Львів, ул. св. Николая ч. 4.

— **Жіноче віче.** Дня 1. мая о 1. год. по пол. відбуде ся перше жіноче віче в Количанцях під голим небом на площі коло громадского уряду з таким порядком: 1) Жіноцтво а суспільність. 2) Руске жіноцтво а виборча реформа. 3) Внески і інтерпеляції. — За повітову організацію: *Др. Лука Сафійан, Евстахий Голубович.*

— **Виділ Читальні «Просвіти» на жовнівским передмістю.** Обїзд ч. 6. уросить всіх Ви п. Членів і Добродіїв Читальні на «спільне свяченє», що відбуде ся в неділю дня 29. с. м. о 6. год. вечером в сали «Turnferein-у». Ласкаві зголошеня приймає п. Купчинський в льокалі читальні від 6—8. вечер і п. Бурбела в тов. «Дністер» Ринок ч. 10. від 8—3. до суботи 28. IV. включно. Вступ 1 К; по «свяченім» товариські забави при фортеп'яні.

— **Посольські кандидати в угро-русских округах.** Унґварска «Наука» доносить: о Михайло Балог, сьготский викарій, кандидує в послы в волоскім окрузі, з котрого був до сеї пори послом. Против него має кандидувати др. Ем. Демянович, син руского священника, яко кандидат независимої партії. Вийде з того, що побідить чужий кандидат. В Великім Верезнім кандидує Юрій Негребецкий; в Унґварі міністер Половій, в Собранці Стеф. Чуга, в Требишеві міністер гр. Юл. Андраші, в Хуоті о. Андрей Дудич, берегсагекій парох.

— **3 львівської архієпархії.** Канонічну інституцію одержав о. Омел. Кордуба на Олесничі — Завідательствє в Лецькій дістав о. Волод. Федів. — Презенти одержали о.: Дион. Майковский на Поручин, Петро Рудакевич на По-

поничі. — Приволена дотация для приватно-го сотрудника в Чехах.

— **Подяка.** Виділ філії Р. Товариства педагогічного і Селянської бурси в Станиславові складає отсім шару подяку Ви. Паньству Гузарам з Печенїжина і членам Тов-а «Руска Бесіда» в Станиславові за дар 128 К на річ бурси філії Тов. педаг. і Селянської бурси, що їх зложено місто урядження пращального бенкету з нагоди перенесеня ся Ви. Паньства Гузарів зі Станиславова до Печенїжина.

— **Американські консулі.** В останніх часах — пише амер. «Свобода» — мало правитель-ство Злучених Держав много клопоту з своїми консулями по чужих державах. Консуль в Ганков Вілкакє показав ся нездібний до повнення своїх обовязків, консуль в Владивостоці Грінер так само, а консуль в Шангаю Іван Гуднов не повнить, зовсім своїх обовязків, лиш викликає всюда скандали, віддаючи ся ціяньству. Інші знова консулі дають ся підкуповувати, і то в найбільшій часті в Китаю де інтереси Злучених Держав так сильно були загрожені в наслідок бойкоту американських товарів. Єще більше клопоту привіє Америці амбасадор в Австрії Сторер, котрий свого уряду уживав на інші справи, котрі до него, як до амбасадора зовсім не належали. Коли про все те довідав ся президент Рузвельт, усунув єго телеграфічно з амбасадорства.

— **Новий розклад їзди.** вхходячий в житє з днем 1. мая с. р. улягне на шляхах поїзтаючих в заряді ц. к. Дирекції залїзниць держ. у Львові отсім змінам:

На шляху головнім з Ряшева до Підволочиск крім незначних мінутних змін в руху декотрих поїздів поспішних і особових улягнуть значнійшій зміні тільки поїзди особові ч. 15 і 13, з котрих перший приходити буде до Львова як доси о год. 5 мін. 25 вечером, а відходити в напрямі до Підволочиск вже о год. 6 мін. 15 вечером а не як доси о 9, однак з утратою полученя в Краснім до Бродів а в Підволочисках до Київ а Одеси.

Сї полученя буде удержувати від 1. мая поїзд особовий ч. 13, котрий приходити до Львова о год. 9. мін. 30, а відходить о год. 9 мін. 50 вечером (тепер дочерва о год. 11 вночі).

Сей останній поїзд буде провадити вози І і ІІ класи зі Львова впрост до Кошичець через Тернопіль.

Від 1. мая буде курсувати віз І і ІІ класи зі Львова через Переворск і Розвадів до Дембиці при поїзді ч. 18, відходячим зі Львова о 11 год. вночі.

Поїзди поспісні, приходячі до Львова в порі пополудневій з Кракова і Підволочиск позискають у Львові крім дотеперішного полученя з поїздом поспішним також полученя з новим поїздом особовим ч. 315, відходячим зі Львова до Чернівців о год. 3. мін. 30 пополудни.

На шляху зі Стрия до Хирова зискав вечірний поїзд стрийский ч. 1220 продовжене з Дрогобича до Самбора в місце дотеперішного поїзду мішаного, а дальше в Самборі получене з річним поїздом самбірским ч. 1212 відходячим через Хирів, Нове Загірє, Сянік до Кракова.

Курсуючий доси тільки зі Сянока до Самбора по полудни поїзд особовий ч. 12 9, переходити буде від мая вже з Ясла до Стрия, через що позискає ся так дуже пожадане получене поїзду поспішного вечірнього ч. 15 ідучого з Відня, Кракова, з Дрогобичом, Бориславом і Стриєм через Перемишль, Хирів.

Згадані повисше поїзди ч. 1220 зі Стрия і 1229 з Ясла одержать в Дрогобичи догідне нове получене з Бориславом.

На шляху з Самбора до Сянок переходити буде трета пара поїздів особових в порі передполудневій, котра найде безпосередне получене в Самборі у всіх трох напрямх — Стрий, Львів і Хирів зглядно Перемишль і навідворот.

Залїзниця льокальна Борки великі-Грималів одержить третю пару мішаних поїздів, котра уможливить комунікацію поміж Грималовом і Львовом як і Грималовом а Підволочискачи в порі денній.

На залїзниці льокальній Львів-Яворів задержано дотеперішний розклад їзди з незначними змінами.

На залїзниці Львів-Белзєць позістає дотеперішний розклад їзди з незначною зміною, тільки поїзд льокальний ч. 2215, переходячий в неділі зі Львова до Рави рускої, — відходити буде зі Львова до Рави рускої, — від-

ходити буде зі Львова о 20 мінут пізнійше се є: о год. 11 мін. 35 вночі.

Поміж Львовом а Бруховичами переходити будуть поїзди сезонів в той спосіб, що від 6. мая до 23. вересня відходити буде зі Львова, крім поїздів звичайних до Рави рускої щоденно єще 4 поїзди сезонів а то о год. 6:05 рано, 2:38 і 3:40 по полудни і 6:26 вечером, а вертати будуть до Львова о год. 7:07 рано, 3:25 і 5:30 по полудни і о 8:20 вечером.

Крім сего переходити ще буде в неділі і рим.-кат. свята ще 2 поїзди, з котрих оден буде відходити зі Львова о 9 год., а вертати о 10 перед полуднем, а другий відходити о 12:40 а вертати о 1:46 по полудни.

Від 1. червня до 31. серпня відходити буде в неділі і рим.-кат. свята зі Львова ще оден поїзд о год. 8:35 вечером, а вертати до Львова о год. 9:34 вечером.

Від 13. мая до 16. вересня відходити буде зі Львова до Любіня великого кожної неділі і рим. кат. свята поїзд льокальний о год. 2 мін. 1 по полудни а вертати буде до Львова о год. 11:50 вночі.

Поміж Львовом а Щирдем переходити буде від 27. мая до 16. вересня кожної неділі і рим.-кат. свята 2 поїзди, а то оден зі Львова о год. 10:45 перед полуднем а другий зі Щирця до Львова о год. 9:40 вечером.

На залїзниці льокальній Львів-Яворів курсувати будуть крім поїздів звичайних ше й поїзди сезонів поміж Львовом і Явором а іменно: від 1. мая до 30. вересня щоденно о дна пара поїздів з відїздом зі Львова о год. 9:15 перед полуднем а з поворотом до Львова о год. 1:15 по полудни; від 13. мая до 9. вересня щоденно, друга пара з відїздом зі Львова о год. 3:14 пополудни а поворотом до Львова о год. 9:25 вечером.

Розклади їзди сїнні і в форматі книжок вийшли вже з друку і можна їх дістати по дотеперішній ціні у всіх касах особових, в бюрі інформаційнім ц. к. залїзниць державних у Львові, — пасаж Гавсмана, в касі ц. к. Дирекції і у портjera в будинку дирекційнім ул. Красїцких ч. 5.

Телеграми

з дня 25. цвітня 1906.

Будапешт. Монарх прибуде ту 20. мая, а дня 22. мая отворить соймову сесию. Проектовані є ту многі двірскі торжества, в котрих возьме участь також архієп. Франц Фердинанд.

Прага. В селі Габліц вибух хлїборобский страйк. Двірских робітників усунено з домів, що належать до двора. Спокою не нарушено.

Москва. На тудешнім університеті почали ся виклади з огляду, що настав повний спокій між студентами. В інжієрській школі виклади вже також почали ся.

П осмертні і оповістки.

— **О. Іван Слюзар,** парох Скалата, вислужений декан, совітник митр. консисторії, кавалер ордера Франц Йосифа, упокоїв ся сеї ночі в Скалаті в 68. році житя по трилітній, безвхідній недужі. Покійний був взірцевим сьвященником, чоловіком правого характеру, що своїм тактом єднав собі поважане не лише у своїх, але й чужих. При нагоді пятьдесятьлітя володїня цїсаря Франц Йосифа одержав ордер, чого не удостоїв ся місцевий латинський сьвященик. В. в. п.

— **О. Іван Бачинський,** парох в Козлові, бержанського деканата, сян крилошанина митрополічої капітули о. Олекс. Бачинського упокоїв ся дня 22. с. м. в 37. році житя, а в 15. р. сьвящєства. Тїло покійника перевезено вні рано до Львова, де відбуд ся похорон. В. в. п.

артистична часопись для гумору і сатири виходить у Львові дня 1. і 15. кожного місяця.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 15. до 1. мая 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятавці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

П. Т.

Сим повідомляємо, що вислалисмо нашого досьвідченого подорожуючого урядника, п. Станислава Макаревича в повіти: Підгайці і Бучач, і уповажили тогож заключати для нас житєві обезпеченя. — „Allianz“, генеральна агенция у Львові. (1—2)

Цариця Мая Мария

31 наук на місяць Май

уложив

о. Юліян Дзерович, катехит в Бродах.

Цїна книжки 4 К, пересилка почтова 30 сот.

Дїстати можна лише у автора в Бродах.

Проповіди ті пригідні на кожний празник Богородивний подїлені суть на чотири часті: 1. Хвала Марії; 2. Чесноти Марії; 3. Опіка і поміч Марії; 4. Способи почитаня Марії. Подають они много примірив побільшій часті з рускої історії, рускої літератури і рускої легенди і трактують о многих предметах доси в руских проповідях на порушуваних як: Марія Мати руского краю; о Акафістї до Марії; о іконах Марії ітд.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшій курсї деннім не числячи ніякої провїзії.

Лев Лопатинський.

Сольо терно

оповіданє з льотерійних пригод. — — — — —

— Цїна 30 сот. —

Набути можна в Ставропільській книгарни.

Передплата виносить:

річно 8 К,

піврічно 4 К,

чвертьрічно 2 К.

Поодинокє число коштує 40 сот.

Адреса редакції і адміністрації:

Львів, ул. Академічна ч. 8.